

KDY 1/2 SE NIC NEDA ˘A ˘A

˘A ˘Etrtek, 09 srpen 2018

... tak je to fakt na draka. Jednoduch ˘A ˘ je zaj ˘A-t k doktorovi a odn ˘A ˘st si pr ˘A ˘jky na deprese. Jen ˘A ˘e - ne v ˘A ˘dy je to opravdu nutn ˘A ˘, a ne ka ˘A ˘d ˘ 1/2 to bez pr ˘A ˘jky - nezvl ˘A ˘ dne. N ˘A ˘ kdy je n ˘A ˘lada dlouhodob ˘A ˘ pod psa, a opodstatn ˘A ˘ n ˘A ˘. Nevych ˘A ˘z ˘A - to ve vztahu, doma (s rodi ˘A ˘i ˘A ˘i d ˘A ˘tmi), v pr ˘A ˘ci to taky nestoj ˘A ˘ - za nic, n ˘A ˘ kdy dokonce to hroz ˘A - pr ˘A ˘ ˘vihem. A pak se m ˘A ˘j jeden dr ˘A ˘et, a b ˘A ˘t fit a nad v ˘A ˘c ˘A -...

P ˘A ˘ esto stoj ˘A ˘ - za pokus to zvl ˘A ˘dnout s ˘A ˘m/sama.

V ˘A ˘m p ˘A ˘ esn ˘A ˘, jak je to t ˘A ˘ ˘ ˘k ˘A ˘:

n ˘A ˘ co jin ˘A ˘ho je radit ostatn ˘A ˘m
(i kdy ˘A ˘ dob ˘A ˘ e a ˘A ˘sp ˘A ˘ ˘n ˘A ˘), a n ˘A ˘ co jin ˘A ˘ho s ˘A ˘m/sama sob ˘A ˘.

J ˘A ˘ je, kolikr ˘A ˘j t jsem si ˘A ˘ ekle:

"Co bys poradila ˘A ˘ ensk ˘A ˘ 1/2, kter ˘A ˘j by ti p ˘A ˘ m ˘A ˘ la s podobn ˘A ˘ 1/2m probl ˘A ˘ mem? A sku ˘A ˘ ela by, jak je to situace ne ˘A ˘ e ˘A ˘ iteln ˘A ˘j, jak je v tom a ˘A ˘ po krk a je ˘A ˘ t ˘A ˘ v ˘A ˘ 1/2 ˘A ˘j, ˘A ˘ e tohle prost ˘A ˘ nem ˘A ˘j ˘A ˘ e ˘A ˘ jen ˘A ˘ -, a kdy ˘A ˘ ˘, tak, ˘A ˘ e zvl ˘A ˘ dne jen ud ˘A ˘ lat obrovskou sc ˘A ˘ nu, aby to tedy bylo jasn ˘A ˘ 1/2, kdo m ˘A ˘j pravdu... atd. atd."

No, jist ˘A ˘ ch ˘A ˘jpete, jak ˘A ˘j byla
odpov ˘A ˘ ˘: takovou d ˘A ˘ mu bych poslala do nejtemn ˘A ˘ j ˘A ˘ ch kon ˘A ˘ in, doporu ˘A ˘ ila j ˘A ˘ hodn ˘A ˘ dlouhou studenou sprchu, siln ˘A ˘ 1/2 kafe (pokud ho m ˘A ˘ ˘ ˘ e) a sebekriticky rozebrat, kdo a jak asi m ˘A ˘j na tom kter ˘A ˘ m probl ˘A ˘ mu v ˘A ˘ t ˘A ˘j ˘A - vinu.

Mj. ono to mnohdy nez ˘A ˘ le ˘A ˘ ˘A ˘ - jen na t ˘A ˘ vin ˘A ˘, nap ˘A ˘ m ˘A ˘ klad nem ˘A ˘ ˘ ˘ e te cht ˘A ˘ t po n ˘A ˘ kom, kdo nedosahuje va ˘A ˘ jich ˘A ˘ ˘ ˘ asn ˘A ˘ 1/2 ch kvalit, aby jednal klidn ˘A ˘, m ˘A ˘ rn ˘A ˘, vyrovnan ˘A ˘ - to p ˘A ˘ m eci zvl ˘A ˘ dnete jen vy! Tak ˘A ˘ e na vztek l ˘A ˘ d ˘A ˘ t ˘A ˘, rozzu ˘A ˘ m en ˘A ˘ ho mu ˘A ˘ sk ˘A ˘ ho, otravnou p ˘A ˘ m ˘A ˘ buznou, jedovatou a ironickou spolupracovnic ˘A ˘i superegoistick ˘A ˘ ho ˘A ˘ ˘ fa - na nikoho z nich nem ˘A ˘ ˘ ˘ e te kl ˘A ˘ st stejn ˘A ˘ po ˘A ˘ adavky, jako na sebe...

Proto ˘A ˘ e jen vy je m ˘A ˘ ˘ ˘ e te zvl ˘A ˘ dnout! A levou zadn ˘A ˘ -! Jak? Spr ˘A ˘ vnou manipulac ˘A ˘ -, drahou ˘A ˘ kov ˘A ˘!

Nem ˘A ˘ ˘ ˘ e te to ˘A ˘ m e ˘A ˘ j it syst ˘A ˘ mem:

on/ona je blbej, tak j ˘A ˘j budu taky. A d ˘A ˘ m to se ˘A ˘ rat! To je sice jednoduch ˘A ˘, ale rozhodn ˘A ˘ k ˘A ˘ sp ˘A ˘ chu to nevede. Jedin ˘A ˘ k tomu, ˘A ˘ e se postupn ˘A ˘ pr ˘A ˘ ser vyhrot ˘A ˘ - tak, ˘A ˘ e t ˘A ˘ m eba u ˘A ˘ nep ˘A ˘ jde nijak sm ˘A ˘ rn ˘A ˘ vy ˘A ˘ m e ˘A ˘ j it.

Nabá-dnu vÁim postupná pÁjir
pÁ™Á-kladÁ:

Dejme tomu, Á¾e prÁici, kam jste
nedÁivno nastoupili, je Á¾ena, kterÁi tam je od nepamÁti (rozhodná dÁle neÁ¾ vy, a
mÁi tam uÁ¾ svÁ "slovo") a do tÁ doby mÁla rozhodná nadÁ™Á-zenÁjÁiÁ-
postavenÁ-, byla si tam jistÁi a v podstatÁ to tam mÁla "na doÁ¾itÁ-".
Firma celkem prosperuje, ale byl to doposud taková½ IÁ-nÁ½ proud. VÁichni se
uÁ¾ivÁ-, ale nic vÁ-c, nic mÁ-Á.

A najednou tam pÁ™ijde vÁ-tr,
hromy, blesky, vichÁ™ice, uragÁin - prostÁ zaÁnete se sna¾it vÁjechno oÁ¾ivit,
vylepÁjit, upozorÁujete na nedostatky, kritizujete zbyteÁnosti, navrhujete novÁi
Á™eÁjenÁ- ...

Ta panÁ-, co to tam mÁla
"jasná", najednou zaÁne proti vÁim kverulovat, nejprve nenÁipadná,
pozdÁji nÁipadnáji - a vÁim bude znepÁ™Á-jemÁovat Á¾ivot.

Nakonec to dopadne tak, Á¾e se
seberete, a najdete si nÁco jinÁho, i kdy¾ by se vÁim tam IÁ-bilo a i kdy¾ vÁ-te,
Á¾e by to Áilo vÁjechno perfektnÁ "do kopce".

Chyba?

Ano, je na vaÁiÁ- stranÁ,
respektive ve vaÁjem pÁ™Á-stupu k onÁ Á¾enÁ. Ona se pochopitelnÁ cÁ-tila ohro¾ena -
co kdy¾ ta "novÁi" ji Áasem nahradÁ-? No, a tÁ-m, Á¾e ukazujete pÁ™edÁasnÁ
vÁjechny svoje drÁjpký, tÁ-m se vlastná odkrÁ½vÁjíte, tÁ-m jÁ- dÁivÁjíte pÁ™Á-leÁ¾itost, aby
zas ona proti vÁim nÁjak brojila. Jo, jak se Á™Á-kÁj - na ka¾dym pracoviÁi se
vÁdycky najde nÁjakÁi ta mrcha... SamozÁ™ejmÁ, Á¾e to nenÁ- opravdu na ka¾dÁom,
ale... znÁjíte to.

TakÁ¾e nenÁ- dobrÁ ukazovat
hned, jak "JÁ" jsem dokonalÁi, ale je vhodná a vÁ½hodná, postupovat
diplomatically - obÁas najÁ-t nÁco dobrÁho na tÁ dotýnÁ a POCHVÁLIT.
Pochvalou pÁ™eci nikdy nikomu neublÁ-Á¾Á-te, naopak. I kdy¾ je to jen opravdu
drobnost... PÁ™eberte si to na sebe: pÁ™ijdete do prÁice, a nÁkdo vÁim s milÁ½m
ÁsmÁvem Á™ekne: "JÁ, to je moc hezkÁ½ svetr, ten vÁim sluÁiÁ-". Myslí-te,
Á¾e je to malichernost? Je to tak jednoduchÁ, udÁlat radost nÁkolika slovy,
maliÁkostÁ-...

A stejnÁ tak i pÁ™i pracovnÁ-m
jednÁnÁ- - poÁ¾Ádat o informaci a pak za ni mile podÁkovat. S tÁ-m, Á¾e to je od
dotýnÁho fajn, jak vÁim to dobÁ™e vysvÁtlil... NevÁ-m, jestli to pÁ-Áju
pochopitelnÁ - ale ona se dÁi Á™Á-ct jedna stejnÁi vÁta poka¾dÁ jinak: stroze,
mile, uÁitÁpaÁnÁ, Ái tak, aby druhÁom uDÁlala hezkou chvíli... ChÁipu, nemÁ-Á¾ete
se "mile" zeptat, kam se "tohle dÁivÁj" - ale mÁ-Á¾ete pak za
informaci mile podÁkovat a nÁco nÁjdavkem pÁ™Á-znívÁho pÁ™idat. To vÁis nebolÁ-, a
ostatnÁ- potÁÁiÁ-.

A pak, kdy se vrátíte domů,
kde to třeba taky zrovna "neovládá škola", tak pokračovat ve stejném
místě. Neopřijet nepřijemně je nepřijemně, snažit se být nad věcí, i když
se cítíte vy nevině. Ono se to fakt vyplatí...

Tak prozatím a prodnes konec,

d@niela